EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 30.1.2007
KOM(2006) 869 slutlig

2006/0308 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upphävande av Rådets förordning (EEG) nr 954/79 om medlemsstaternas ratifikation av eller anslutning till Förenta nationernas konvention om en uppförandekod för linjekonferenser

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1. BAKGRUND

- **Skälen till förslaget och dess syften**

Förslaget syftar till att upphäva rådets förordning (EEG) nr 954/79 av den 15 maj 1979 om medlemsstaternas ratifikation av eller anslutning till Förenta nationernas konvention om en uppförandekod för linjekonferenser. Förslaget har blivit nödvändigt efter antagandet av rådets förordning (EG) nr 1419/2006 av den 25 september 2006 om upphävande av förordning (EEG) nr 4056/86 om detaljerade regler för tillämpning av artiklarna 85 och 86 i fördraget på sjöfarten, och om utvidgning av tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 1/2003 till att även omfatta cabotage och internationell trampfart.

- **Allmän bakgrund**

I rådets förordning (EEG) nr 954/79 behandlas medlemsstaternas ratifikation av eller anslutning till Förenta nationernas konvention om en uppförandekod för linjekonferenser.

Konventionen om en uppförandekod för linjekonferenser (Genève den 6 april 1974) formulerades under beskydd av Förenta nationernas konferens för handel och utveckling (UNCTAD) i syfte att dra upp riktlinjer för en harmoniserad internationell ram för linjekonferenser. UNCTAD:s konvention syftade till att främja en rättvis balans när det gäller tillgången till frakt för linjetransporter mellan operatörer från de utvecklade länderna och dem från de mindre utvecklade länderna. I koden fastställdes därför den så kallade ”40/40/20 regeln”, enligt vilken transporter mellan två stater som anslutit sig till koden skall delas enligt följande: 40 % för redare som är etablerade i ursprungslandet; 40 % för redare som är etablerade i destinationslandet; och 20 % för redare från övriga länder (som också är anslutna till koden). I konventionen föreskrivs även bestämmelser och förfaranden för att förhindra missbruk av konferenser och för att främja en dialog mellan befraktare och transportörer. Trots att huvudsyftet med koden var att skydda de minst utvecklade ländernas intressen har dessa länder blivit besvikna på hur konventionen tillämpats från det att den trädde i kraft den 6 oktober 1983.

Tretton av gemenskapens medlemsstater är anslutna till koden. Enligt artikel 48 i koden får staterna bli fördragsslutande part genom anslutning eller underskrift, vid behov följt av ratificering, godtagande eller godkännande, i enlighet med den nationella lagstiftningen. På grundval av detta har Belgien och Tyskland ratificerat konventionen. Danmark, Finland, Förenade kungariket, Italien, Nederländerna, Portugal, Spanien och Sverige har anslutit sig till den. Frankrike, Slovakien och Tjeckien har godkänt den. Norge har också anslutit sig till koden.

Eftersom det i uppförandekoden föreskrivs en tilldelning av frakter på grundval av nationella andelar måste ett system fastställas i gemenskapslagstiftningen för att en sådan metod skulle stämma överens med principerna i fördraget. Följaktligen antogs rådets förordning (EEG) nr 954/79, enligt vilken medlemsstaterna skall anföra en reservation när de ratificerar (godkänner eller ansluter sig till) konventionen, enligt vilken de måste låta sina nationella andelar som beviljats inom ramen för koden omfatta alla redare som är etablerade i gemenskapen. Förordningen omfattar även detaljerade bestämmelser som avser genomförandet av konventionen, men det krävs inte att medlemsstaterna skall ratificera den.

Den 25 september 2006 antog rådet förordning (EG) nr 1419/2006 som upphäver förordning (EEG) nr 4056/86. Enligt förordning (EEG) nr 4056/86 skall alla linjekonferenser omfattas av ett undantag från EG-fördragets konkurrensbegränsande affärsmetoder (artikel 81). Innan detta upphävande träder i kraft, *och med tanke på att konkurrensreglerna inte helt har tillämpats inom linjesektorn, kommer kommissionen att utfärda lämpliga riktlinjer för konkurrens inom sjöfartssektorn för att underlätta övergången till ett system med fullständig konkurrens.* Riktlinjerna kommer att offentliggöras i slutet av 2007 och kommer att behandla frågor som oberoende informationslager, skapande av branschorganisationer och branschforum, offentliggörande av prisindex och gemensamma formler för avgifter och tilläggsavgifter. Syftet *med riktlinjerna är bland annat att förklara hur konkurrenslagstiftningen skall tillämpas på linjetrafiken i allmänhet och om regelbundet utbyte och offentliggörande av information om kapacitet och kapacitetsutnyttjande. Som ett förberedande steg i arbetet med riktlinjerna har kommissionen i september 2006 utarbetat ett arbetsdokument om de viktigaste frågorna rörande linjetransporter.*

Enligt artikel 1 andra stycket i rådets förordning (EG) nr 1419/2006 skall artikel 1.3 b–c, artiklarna 3–7, artikel 8.2 och artikel 26 i förordning (EEG) nr 4056/86 fortsätta att gälla för de linjekonferenser som den 18 oktober 2006 (dagen för ikraftträdandet för rådets förordning (EG) nr 1419/2006) uppfyller villkoren i förordning (EEG) nr 4056/86 under en övergångsperiod på två år från och med den dagen.

Den 18 oktober 2008 – dvs. när övergångsperioden har löpt ut – kommer därför artikel 81.1 i fördraget att gälla linjetransporter, och linjekonferenser kommer att bli olagliga på trader till och från hamnar i gemenskapen. Medlemsstater som är anslutna till koden kommer inte längre att uppfylla sina skyldigheter enligt denna, nämligen skyldigheten att garantera att deras nationella linjerederier har rättighet att vara fullvärdiga medlemmar i konferenser som trafikerar deras utrikestrader (artikel 1.1 i koden). Sådana medlemsstater kommer att vara tvungna att träda ut ur konventionen. Detta innebär naturligtvis att medlemsstater som inte är anslutna till koden inte längre kommer att kunna ratificera eller ansluta sig till den.

Följaktligen kommer förordning (EEG) nr 954/79 inte längre att kunna tillämpas och bör upphävas samtidigt som undantaget från förbudet i artikel 81.1 i fördraget avseende linjekonferenser upphävs.

- **Gällande bestämmelser**

Rådets förordning (EEG) nr 954/79 av den 15 maj 1979 om medlemsstaternas ratifikation av eller anslutning till Förenta nationernas konvention om en uppförandekod för linjekonferenser

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

Förslaget stämmer överens med konkurrenspolitiken, eftersom det syftar till att anpassa lagstiftningen på sjöfartsområdet till den föreslagna reformen av linjetransporter. Det stämmer även överens med den gällande förenklingspolitiken, eftersom det syftar till att avlägsna ett rättsligt instrument som kommer inte längre att kunna tillämpas.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

- **Samråd med berörda parter**

Förslaget kompletterar rådets förordning (EG) nr 1419/2006 om upphävande av förordning (EEG) nr 4056/86 om detaljerade regler för tillämpning av artiklarna 85 och 86 i fördraget på sjöfarten, och om utvidgning av tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 1/2003 till att även omfatta cabotage och internationell trampfart.

- **Extern experthjälp**

Någon extern experthjälp har inte behövts.

- **Konsekvensanalys**

Eftersom förslaget avser upphävandet av en gällande förordning finns två möjligheter: 1) Inga lagstiftande åtgärder vidtas. 2) Lagstiftning införs.

Den första möjligheten skulle innebära att förordning nr 954/79 skulle förbli i kraft torts att förordning nr 4056/86 upphävs, men att den inte skulle kunna tillämpas. En sådan lösning bidrar inte till att göra gemenskapslagstiftningen samstämmig och enkel.

Upphävandet av förordningen skulle däremot innebära att gemenskapens regelverk i fråga om sjöfart anpassas till den reform av linjetransporterna som snart kommer att vara fullbordad.

Som redan nämnts är det inte upphävandet av förordning 954/79 som gör att medlemsstaterna bör träda ur Förenta nationernas konvention om en uppförandekod för linjekonferenser, utan detta följer snarare av upphävandet av förordning 4056/86. Det bör emellertid påpekas att även om en medlemsstat träder ut konventionen fortsätter denna att gälla för de övriga parterna.

Mot denna bakgrund måste man tänka på att de ekonomiska följderna för den europeiska sjöfartsnäringen av utfasningen av linjekonferenser i EU (och medlemsstaternas därmed sammanhängande utträde ur konventionen) har undersökts i den konsekvensanalys som genomfördes i samband med förslaget till upphävande av förordning nr 4056/86. Kommissionen har dessutom redan bedömt konsekvenserna av ett upphävande av rådets förordning 4056/86 för utvecklingsländerna, av vilka många är parter till konferensen.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Det föreslås att rådets förordning (EEG) nr 954/79 upphävs.

- **Rättslig grund**

Artikel 80 i fördraget

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förslaget avser ett område där gemenskapen är ensam behörig. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen, eftersom rådets förordning (EEG) nr 954/79 endast kan upphävas genom en rådsförordning.

Förslaget innebär ingen förvaltningsbörda för någon myndighet, vare sig på gemenskapsnivå, i medlemsstaterna, regionalt eller lokalt. Den förvaltningsbörda som uppstår för medlemsstaternas regeringar till följd av att de träder ur Förenta nationernas konvention om en uppförandekod för linjekonferenser beror inte på detta förslag, eftersom förordning 954/79 inte medför någon skyldighet för medlemsstaterna att bli parter till konventionen. Den beror i stället på upphävandet av rådets förordning nr 4056/86.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: förordning.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl: Förslaget syftar till upphävande av en rådsförordning, vilket endast kan göras genom en rådsförordning.

4. Budgetkonsekvenser

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

5. Övriga upplysningar

- **Förenklingar**

Förslaget innebär att lagstiftningen förenklas.

När förslaget antas medför gemenskapsbestämmelserna att en rättsakt som kommer att bli omöjlig att tillämpa avlägsnas.

- **Upphävande av gällande lagstiftning**

Om förslaget antas kommer nu gällande lagstiftning att upphöra att gälla.

- **Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)**

Den förslagna rättsakten berör en EES-fråga och bör därför omfatta Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

- **Ikraftträdande**

För den rättsliga samstämmighetens skull bör upphävandet av rådets förordning nr 954/79 träda i kraft samtidigt som undantaget från förbudet i artikel 81.1 i fördraget avseende linjekonferenser upphävs, dvs. i slutet av den övergångsperiod på två år som avses i artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 1419/2006 om upphävande av rådets förordning nr 4056/86.

2006/0308 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upphävande av Rådets förordning (EEG) nr 954/79 om medlemsstaternas ratifikation av eller anslutning till Förenta nationernas konvention om en uppförandekod för linjekonferenser

(text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2,

med beaktande av kommissionens förslag[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[3],

enligt förfarandet i artikel 251 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen[4], och

av följande skäl:

(1) I rådets förordning (EEG) nr 954/79 av den 15 maj 1979 om medlemsstaternas ratifikation av eller anslutning till Förenta nationernas konvention om en uppförandekod för linjekonferenser[5] fastställs medlemsstaternas skyldigheter när de ratificerar Förenta nationernas konvention om en uppförandekod för linjekonferenser, eller när de ansluter sig till denna.

(2) Konvention om en uppförandekod för linjekonferenser utgör en internationell rättslig ram för linjekonferenser. Den innehåller bestämmelser om tillgång till lastandelar för redare som är etablerade på konventionsparternas territorium och som trafikerar varandras utrikestrader.

(3) Genom rådets förordning (EG) nr 1419/2006 av den 25 september 2006[6] upphävdes rådets förordning (EEG) nr 4056/86 av den 22 december 1986 om detaljerade regler för tillämpning av artiklarna 85 och 86 i fördraget på sjöfarten[7], som bland annat

---

1 EUT C […], […], s. […].
2 EUT C […], […], s. […].
3 EUT C […], […], s. […].
4 EUT C […], […], s. […].
5 EGT L 121, 17.5.1979, s. 1.
6 EUT L 269, 28.9.2006, s. 1
7 EGT L 378, 31.12.1986, s. 4

medförde ett undantag från förbudet i artikel 81.1 i fördraget i fråga om linjekonferenser..

(4) I slutet av den övergångsperiod som avses i förordning (EG) nr 1419/2006 kommer förbudet i artikel 81.1 i fördraget att gälla för reguljära sjöfartstjänster, och därigenom kommer linjekonferenser inte längre att ha rätt att delta i trader till eller från medlemsstaterna.

(5) Medlemsstaterna kommer därför inte att kunna uppfylla sina skyldigheter enligt konventionen. I det ögonblicket kommer medlemsstaterna inte längre att kunna ratificera, godta eller ansluta sig till konventionen. Förordning (EEG) nr 954/79 kommer därför inte längre att kunna tillämpas och bör upphävas i slutet av den övergångsperiod som avses i artikel 1 andra stycket i förordning (EG) nr 1419/2006, dvs. den 18 oktober 2008.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 954/79 skall upphöra att gälla.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 oktober 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den […]

På Europaparlamentets vägnar *Ordförande*	*På rådets vägnar* *Ordförande*
[…]	*[…]*